DZIENNIK
ZARZĄDU M. LUBLINA.

Redakcja i Administracja
Magistrat m. Lublina
(parter biuro Nr. 3).

Redakcja i Administracja czynna od 9-ej do 2-ej popoł.

Ogłoszenia (wyłącznie poza tekstem): cała strona—40 zł., ½ strony—20 zł. ¼ strony—10 zł., na marginesie 10 zł. wiersz petitowy dwuszpaltowy lub jego miejsce 15 gr.

Prenumeratę przyjmuje Wydział do Spraw Ogólnych (parter biuro Nr. 3).

Prenumerata kwartalnie 2 zł. | **Cena egzemplarza 25 groszy.**

Nr. 3. (198) | **Lublin, dnia 26-go lutego 1927 roku.** | **Rok VII.**

DZIAŁ URZĘDOWY.

Z obrad Magistratu.

Posiedzenie 5 lutego, uchwalono:

Powierzyć dostawę 5000 tonn kamienia polnego na sezon budowlany r. 1927 Spółdzielni Sejmików i Miast po cenie zł. 16,30 tonna, loco wagon stacja Lublin.

Posiedzenie 11 lutego, uchwalono:

Upoważnić Prezydenta miasta Czesława Szczepańskiego i Ławnika Magistratu Romana Ślaskiego do podpisania dwóch weksli na łączną sumę 5000 zł., wystawionych przez Miejski Zakład Gazowy, w charakterze żyranta i sumę otrzymaną z dyskonta tych weksli wypłacić Zarządowi Szkoły Rzemieślniczej im. Syroczyńskiego tytułem pożyczki zwrotnej, dla przyjścia z pomocą powyższej szkole, celem przetrzymania obecnego kryzysu gospodarczego, względnie tytułem subsydjum, o ile ta ostatnia zostanie uchwaloną przez Radę Miejską.

Posiedzenie 12 lutego, uchwalono:

1. Niepotrącone strażakowi Henrykowi Kłosowskiemu 37 zł. 18 gr., jako 25% wartości wydanego mu umundurowania w 1925 r., umorzyć.

2. W związku z pismem Naczelnego Lekarza Szpitala św Jana Bożego w Lublinie o udzielenie szpitalowi zasiłku w sumie 69,355 zł 69 gr., z czego 30,000 zł, na remont nadzwyczajny Szpitala i 39,355 zł. 69 gr. na uregulowanie zaległych długów Szpitala, po wspólnej konferencji z Naczelnym Lekarzem Szpitala D-rem Biernackim, uchwalono:

a) Sumę 30,000 zł. na remont nadzwyczajny szpitala uwzględnić przy układzie nadzyczajnego budżetu miasta na okres 1927/28 r.

b) Zwrócić się do p. Wojewody o zwołanie wspólnej konferencji z przedstawicieli miasta, samorządu powiatowego, władz państwowych i szpitali miejskich, dla omówienia sprawy terminowego regulowania przez poszczególne samorządy kosztów kuracyjnych i najszybszego uregulowania powstałych z tego tytułu zaległości.

3. § 6 przepisów w przedmiocie udzielania urlopów urzędnikom i niższym funkcjonarjuszom Magistratu, zatwierdzonych uchwałą Magistratu z dn. 27 kwietnia 1924 r., nadać brzmienie następujące:

„Urzędnicy i pracownicy miejscy, Zatrudnieni w Wydziale Budownictwa i działach gospodarki miejskiej o charakterze sezonowym korzystają z pełnych urlopów wypoczynkowych każdego roku w czasie od 1 października do 1 kwietnia, przyczem urlop udzielony w styczniu, lutym lub marcu, będzie policzony jako urlop należny za rok poprzedni.

Częściowe urlopy wypoczynkowe w miesiącach letnich, nie dłuższe jak 10 dniowe, mogą być udzielane wrazie, o ile na tem nie ucierpi tok robót.

4. Dla zabezpieczenia od wilgoci ściany w jednej z sal na I piętrze szkoły powszechnej Nr. 2, znajdującej się w domu Nr. 3 przy ul. Żmigrod, postawić drugą ściankę drewnianą, w odległości 10 cm. od ściany zawilgoconej za sumę do 300 zł. z kredytu na remont szkół, przewidzianego w budżcie na I kwartał 1927 roku.

3. Zwolnionemu z dn. 1 stycznia 1927 r., na skutek trwałej niezdolności do pracy, Andrzejowi Bartosiakowi b. woźnemu Magistratu, wyznaczyć z funduszów miejskich, licząc od dnia 1 stycznia 1927 r., zaopatrzenie emerytalne w wysokości 88% uposażenia pobieranego w służbie czynnej, a mianowicie:

a) uposażenie w/g grupy XI szczebel *d* etatów miejskich 225 punktów 88% tegoż 198 pkt.

b) dodatek regulacyjny 60 pkt. — 88% tegoż 52,80 pkt.

c) dodatek ekonomiczny na żonę 44 pkt.—88% tegoż 32,72 pkt.

Razem 289,52 pkt., a po zaokrągleniu—290 punktów miesięcznie, obliczanych w/g każdorazowej mnożnej, stosowanej do wymiaru uposażenia funkcjonarjuszy czynnych, z zastrzeżeniem tymczasowości, do czasu uchwalenia przepisów emerytalnych dla pracowników miejskich.

6. Zatwierdzić plany na budowę domu jednopiętrowego, murowanego w oficynie posesji Stanisława i Kazimiery Błażejewskich, przy ul. Bychawskiej Nr. 51.

7. Zniżyć do połowy stawkę miejskiego podatku ładunkowego od wwożonych do cukrowni „Lublin" koleją buraków cukrowych na okres kampańji 1927/28 r. i pobierać wyżej wymieniony podatek w wysokości 1/4 opłaty kolejowej za przewóz na odległość 5 km. w/g taryfy kolejowej.

8 Oświadczenie rzeczoznawców z dnia 29/IV—1926 r. w sprawie oszacowania na 1959 zł. 51 gr. posesji pod Nr. pol. 866 hip. 590 na placu Bychawskim o przestrzeni 5 pr., czyli 93,31 mtr.², do Jankla Idlisa i Estery Getrajtman należącej, a przez miasto w celu uzyskania wylotu dla nowej drogi „Aleje Jagiellońskie" zajętej, przyjąć do zatwierdzającej wiadomości.

Zaznacza się, że cena, ustalona przez Komisję, nie może być prejudykatem dla oceny innych placów, została natomiast akceptowana wobec konieczności otwarcia ruchu przez nową arterję komunikacyjną. Do zawarcia odnośnego aktu kupna-sprzedaży uchwalono upoważnić Prezydenta miasta i Ławnika Kantora.

9. Podnieść od dnia 1 marca r. b. minimalną normę zawartości tłuszczu w mleku, znajdującem się w handlu w Lublinie, z 2,5 do 2,8%.

10. Na mocy uchwały Rady Miejskiej m. Lublina z dnia 1 i 3 lipca 1924 r., zatwierdzonej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu (Reskrypt Min. Spr. wewn. do Wojewody Lubelskiego z dnia 5/IX—1924 r. N. S. M. 4459), Magistrat m. Lublina upoważnia Prezydenta m. Lublina p. Czesława Szczepańskiego i Ławnika Magistratu p. Abrama-Moszka Kantora do zeznania w imieniu miasta Lublina w księdze hipotecznej Lublin Nr. 845 aktu ewikcji w sumie 75,000 zł. na zabezpieczenie zapłaty zaciągniętej przez Gazownię Miejską w Kasie Przemysłowców i Rolników Lubelskich krótkoterminowej pożyczki w kapitale, pro-

centach z rachunku otwartego i ewentualnych kosztach sądowych i do zaprojektowania odnośnych treści do wykazu hipotecznego.

Z obrad Rady Miejskiej.

posiedzenie z dnia 27 stycznia 1927 roku.

I. „Rada Miejska uchwala:

Wobec niezmienionej trudnej sytuacji gospodarczej miasta i nieposiadania pokrycia w 1927 roku rat amortyzacyjnych i $^0/_0{}^0/_0$ od pożyczki na budowę kanalizacji w mieście Lublinie, Rada Miejska uchwala:

1) Utrzymać na 1927 rok w budżecie miasta wpływ z połowy państwowego podatku od nieruchomości w kwocie zł. 273,000 tytułem pożyczki, zgodnie z decyzją Ministerstwa Skarbu;

2) Pobierać nadal w 1927 roku, zgodnie z art. 21 punkt. 2, Ustawy z dnia 11/VIII — 1923 roku (Dz. Ustaw R. P. Nr. 94/23 r., poz. 747), 50$^0/_0$ dodatek na rzecz miasta do państwowego podatku od nieruchomości.

Wykonanie uchwały powierza się Magistratowi".

II. „Wobec panującego w Lublinie bezrobocia Rada Miejska m. Lublina uchwala:

a) Zorganizować akcję doraźnej pomocy żywnościowej dla tych bezrobotnych, którzy korzystają z zasiłków Funduszu Bezrobocia, a którzy zostali zarejestrowani w Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy do dnia 25 stycznia 1927 roku.

Akcja ta obejmie również i tych bezrobotnych, którzy nie korzystają z zasiłków Funduszu Bezrobocia, a którzy w międzyczasie od 15/I — 1927 r. do 25/I—1927 r. zostali zarejestrowani w państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

b) Upoważnnć Magistrat do wydatkowania z funduszów miejskich kwoty złotych 25,000 (złotych dwadzieścia pięć tysięcy) na pokrycie powstałych kosztów, łącznie z kosztami administracyjnymi państwowej i samorządowej doraźnej akcji żywnościowej.

c) Powołań do przeprowadzenia tej akcji Komitet pod przewodnictwem Prezydenta miasta, lub jego zastępcy, składający się z 3 członków Rady Miejskiej i z 3 przedstawicieli Magistratu m. Lublina, członka Rady Związków Zawodowych, członka Rady żydowskich klasowych związków zawodowych, przedstawiciela organizacji „Praca polska", przedstawiciela Okręgowej Rady Związków Pracowników Umysłowych, przedstawiciela rzemiosł lubelskich i przedstawiciela Związku Rzemieślników żydowskich (Krak.-Przedm. 26).

d) Upoważnić Komitet do ustalenia wysokości kwoty, którą będą zwracali bezrobotni, uprawnieni do korzystania z zapomóg akcji żywnościowej.

Wykonanie tej uchwały powierza się Magistratowi".

Przepisy

o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia funkcjonarjuszów miejskich Magistratu miasta Lublina.

Zatwierdzone uchwałą Magistratu z dnia 12 lutego 1927 r.

W wykonaniu § 17 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 grudnia 1924 roku, o dostosowaniu uposażenia członków zarządu i pracowników związków komunalnych do uposażenia pracowników państwowych (Dz. U. R. P. Nr. 118 poz. 1073), a także § 3 Statutu etatów stanowisk służbowych dla pracowników Magistratu m. Lublina, zatwierdzonego uchwałą Rady Miejskiej z dnia 11 listopada 1926 roku., zarządza się co następuje:

§ 1.

Przepisy niniejsze normują należności za podróże, delegacje (odkomenderowania) służbowe i przeniesienia funkcjonarjuszów miejskich wszystkich kategorji służbowych.

§ 2.

Osobom, wymienionym w § 1, w razie podruży służbowych lub delegacji do miejscowości, położonych poza zwykłem ich miejscem służbowem, przysługują:

a) djety dzienne i
b) zwrot kosztów podróży.

§ 3.

Djety dzienne, w razie podróży w obrębie państwa, wynoszą:

Grupa uposażenia.	Puntów.
A, B C.	50
I II.	40
III.	32
IV.	28
V.	24
VI.	22
VII, VIII i IX	18
X. XI. XII. i XIII.	12

W razie awansu w czasie podróży służbowej, lub delegacji, należą się wyższe djety od dnia, od którego przysługuje prawo do wyższego uposażenia.

Funkcjonarjuszom, nie zaliczonym do żadnego stopnia służbowego, ani grupy uposażenia, należą się djety według tej grupy, której odpowiada ich uposażenie. W wypadkach wątpliwych, bierze się za podstawę obliczenia uposażenie tej grupy, do której wysokość uposażenia, pobieranego przez funkcjonarjusza, najbardziej się zbliża.

Djety i koszty podróży, w razie podróży poza granicami Państwa, będą wypłacane w ścisłem zastosowaniu do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 roku (Dz. U. R. P. Nr. 101 p. 711).

§ 4.

W wypadku delegacji (odkomenderowania) wypłaca się djety w wysokości, ustalonej w § 3 przez pierwsze dwa tygodnie, licząc od dnia, następującego po dniu przybycia na miejsce delegacji (odkomenderowania) przez następnych sześć tygodni djety zmniejszone—dla żonatych (wdowców z dziećmi) do 80%, dla samotnych do 60% djet normalnych, po upływie zaś tego czasu djety zmniejszone dla żonatych (wdowców z dziećmi do 70%, dla samotnych do 50% djet normalnych.

Delegacja (odkomenderowanie) może trwać zasadniczo tylko pół roku, Przedłużenie delegacji (odkomenderowania) ponad pół roku może nastąpić jedynie w wyjątkowych wypadkach za zgodą Magistratu.

Ograniczenie, zawarte w poprzednim ustępie do czasu, nie dotyczy wypadków odkomenderowania na kursa lub do szkół cywilnych.

§ 5.

Kwotę djety dziennej otrzymuje się przez pomnożenie ilości punktów przez mnożną, ustaloną na mocy art. 5 Ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924) na miesiąc, w którym następuje wypłata.

W razie uchwalenia dopłaty na zasadzie art. 5 (zdanie przedostatnie) wyżej powołanej ustawy zwiększa się odpowiednio djety od dnia 16-go danego miesiąca.

Przy podróży służbowej i delegacji (odkomenderowaniu) do stolicy zwiększa się djety o procent dodatku stołecznego (20%), przy podróży zaś służbowej i delegacji (odkomenderowaniu) na obszar województwa śląskiego zwiększa się się djety o procent dodatku kresowego (30%), z wyłączeniem dodatku wyrównawczego.

§ 6.

Jednostką obliczania djet jest cyfra 24-o godzinny okres czasu, liczący się od chwili rozpoczęcia podróży, względnie od chwili wyjazdu z miejsca służbowego, aż do chwili ukończenia podróży, względnie do chwili powrotu do miejsca służbowego.

Za przeciąg czasu krótszy niż 24 godzin wypłaca się całą djetę, jeżeli czynność służbowa łącznie z podróżą lub sama podróż odbywała się w porze nocnej conajmniej przez 6 godzin między 21 — a 6 godziną, w przeciwnym razie wypłaca się tylko połowę djet, ustalonych w § 3 niniejszych przepisów, o ile czynność służbowa łącznie z podróżą, lub samą podróż trwała conajmniej 6 godzin.

Jeżeli podróż odbywała się koleją lub statkiem, początek tejże podróży należy liczyć od chwili odejścia pociągu lub statku, ustalonej w oficjalnym rozkładzie jazdy. Jeżeli podróż odbywała się innym środkiem kumunikacyjnym n. p.: końmi, samochodem i t. p., należy liczyć początek tejże podróży od

chwili ruszenia z miejsca, o ile nie można w danym wypadku zastosować analogicznie przepisu, zawartego w poprzedniem zdaniu. Jeżeli natomiast podróż rozpoczyna się końmi, samochodem lub innym podobnym środkiem komunikacyjnym, dalszą zaś część podróży odbywa się koleją lub statkiem, początek tej podróży należy liczyć od chwili ruszenia z miejsca, o ile między obu częściami podróży niema przerwy.

§ 7.

Djety należą się również za niedzielę i święta, przypadające w czasie trwania podróży lub delegacji (odkomenderowania).

§ 8.

Djety należą się również w wypadku zachorowania w czasie podróży służbowej lub delegacji (odkomenderowania) przez cały czas spowodowanego chorobą pobytu w odnośnej miejscowości,o ile choroba zostanie stwierdzoną świadectwem lekarskim, a funkcjonarjusz miejski nie jest umieszczony w szpitalu na koszt Magistratu.

§ 9.

Pozostającemu w delegacji (odkomenderowaniu) nie przysługuje prawo do djet za czas urlopu.

§ 10.

Zwrot kosztów podróży obejmuje:

a) ceny biletów jazdy koleją lub statkiem,

b) koszty przejazdu innemi środkami komunikacyjnemi,

c) koszty przewozu koleją lub statkiem bagażu podróżnego.

d) ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie od przystani i z przystani, i

e) pokrycie wydatków na tragarzy.

§ 1.

Członkom Magistratu i pracownikom miejskim, pobierającym uposażenie według I-ej grupy uposażenia, zwraca się cenę biletów I-ej klasy koleji lub statku, pracownikom miejskim od II-ej—VI-ej grupy uposażenia —cenę biletu II-ej klasy, pracownikom miejskim od VII — XIII grupy uposażenia—cenę biletu III-ej klasy.

Funkcjonarjuszom, nie zaliczonym do żadnej grupy uposażenia, zwraca się cenę biletu kolejowego, lub statku, według tej grupy uposażenia, której odpowiada ich uposażenie. W wypadkach wątpliwych bierze się za podstawę obliczenia uposażenie tej grupy, do której wysokość uposażenia, pobieranego przez funkcjonarjusza, najbardziej się zbliża.

Jeżeli na statku znajdują się dwie klasy, zwraca się cenę biletu I-ej klasy również i tym, którzy w myśl postanowienia, zawartego w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, mają w razie jazdy koleją, prawo do biletu II-ej klasy, cenę zaś biletu II-ej klasy tym, którzy w razie jazdy koleją mają prawo do biletu III-ej klasy.

Z reguły zwraca się koszt przejazdu pociągami osobowymi. Zwrot kosztów przejazdu pociągiem pośpiesznym ma miejsce tylko wtedy, jeżeli podróż służbowa ma charakter nagły, albo jeżeli przez użycie pociągu pośpiesznego zaoszczędzono djety. Konieczność użycia pociągu pośpiesznego winna władza, zarządzająca podróż służbową, potwierdzić na delegacji.

Jeżeli zaszła konieczność przejazdu pociągiem pośpiesznym, w którym niema III-ej klasy, otrzymuje ten, który zresztą posiada tylko prawo do zwrotu kosztów przejazdu klasą III-cią zwrot ceny biletu klasy II-ej.

Odbywającym podróże służbowe oraz delegowanym (odkomenderowanym) może być przyznany zwrot ceny t. zw. miejscówki, o ile władza, zlecająca podróż służbową stwierdzi potrzebę zakupna miejscówki (przepełnienie pociągu na danej linji kolejowej).

Osoby, mające prawo do ulg w przejazdach państwowemi lub zarządzanemi przez państwo środkami komunikacyjnemi, otrzymują przy likwidacji kosztów podróży zwrot ceny ulgowej.

§ 12.

Przy podróżach służbowych (komisjach i delegacjach (odkomenderowaniach) zwraca się koszt przewozu koleją i statkiem koniecznego osobistego bagażu podróżnego o wadze do 75 kg.

o ile czynność służbowa łącznie z podróżą trwała conajmniej 6 dni, oraz koszt przewozu aktów i innych przedmiotów potrzebnych do spełnienia czynności służbowych.

§ 13.

Przy podróżach kołowych zwraca się faktycznie wydaną kwotę, o ile okoliczność, że kwota ta nie jest wyższą od przeciętnej ceny najmu koni w danej miejscowości, zostanie stwierdzona zaświadczeniem miejscowego Magistratu, względnie zarządu gminy.

Wydatek na podróż kołową zwraca się tylko wtedy, jeżeli niema możności przejazdu kolejami, wszelkiego rodzaju omnibusami, autobusami, statkami i t. p.

Jeżeli podróż służbową odbyto w całości lub w części piechotą, a uczyniono to bez szkody dla czynności komisyjnej i bez straty czasu, przyznaje się za każdy kilometr chodu odszkodowanie w wysokości jednego punktu.

Przy podróżach wspólnych wolno zaliczyć dla każdych trzech osób jedną podwodę. W razie przewozu aktów, lub przedmiotów potrzebnych do spełniania czynności służbowej w większej ilości lub znaczniejszych rozmiarów, wolno zaliczyć podwodę dla 2-ch osób. Koszty wspólnej podróży kołowej zalicza zawsze urzędnik, posiadający wyższą grupy uposażenia.

Jeżeli podróż końmi lub samochodem odbyto bezpłatnie, zwraca się kwotę, zarachowaną tytułem wydatków pobocznych, z jazdą połączonych, do wysokości 5 punktów.

§ 14

Za czynności komisyjne w miejscowościach, położonych bliżej niż 2 kilometry od budynku, w którym mieści się urząd, nie należą się żadne koszty podróży.

§ 15.

Przy komisjach miejscowych, lub czynnościach wynikających z prawa nadzoru, wymagających wyjazdu, zwraca się koszt przejazdu dorożką według każdorazowo ustalonej przez Magistrat taksy dla dorożkaży, o ile odległość miejsca komisyjnego od gmachu Magistratu wynosi więcej jak 2 kilometry, a nie można tam dojechać autobusem.

§ 16.

Postanowienie paragrafów 14 i 15 niema zastosowania do tych funkcjonarjuszów, u których obchodzenie miasta z tytułu inspekcji lub nadzoru stanowi główną ich zasadniczą czynność służbową.

§ 17.

Osobom, wymienionym w § 1 niniejszego rozporządzenia, wypłaca się ryczałt na pokrycie kosztów dojazdu na dworzec i z dworca kolejowego, względnie do przystani i z przystani, oraz na pokrycie wydatków na tragarzy w następującej wysokości, licząc za dojazd w danej miejscowości tam i z powrotem łącznie:

Grupy uposażenia.	Punktów.
A. B. i C.	8
I—IV	6
VII—XIII	4

W razie podróży służbowej do kilku miejscowości liczy się za dojazd w każdej miejscowości.

O ile odległość gmachu urzędu, względnie od mieszkania do dworca lub przystani, wynosi więcej niż 2 kilometry, dojazd traktuje się według postanowień § 13.

§ 18.

Do miejsca podróży służbowej należy zdążać bez żadnej przerwy i to bez względu na odległość.

Rozpoczętej podróży nie wolno przerywać inaczej jak tylko z ważnych przyczyn, które muszą być szczegółowo umotywowane.

§ 19.

Funkcjonarjuszowi, zaangażowanemu do Magistratu z innej miejscowości w drodze umowy lub konkursu, zwraca się:

a) koszty przewozu urządzenia domowego koleją lub statkiem, udowodnione oryginalnemi listami przewozowymi i

b) udowodnione koszty przewozu urządzenia domowego do i od dworca kolejowego, ewentualnie koszty wozu meblowego, opakowania i t. p.

Koszty pod b) zwraca się w wysokości według umowy nie mogą one jednak przekraczać odnośnie do samotnych 75% uposażenia jednomiesięczne-

do, odnośnia do osób utrzymujących jednego lub dwóch członków rodziny, 75% dwumiesięcznego uposażenia, odnośnie do osób. utrzymujących więcej niż dwóch członków rodziny, 75% trzymiesięcznego uposażenia.

Użycie wozu meblowego uzależnia się od zezwolenia prezydenta miasta.

Przez uposażenie, wymienione powyżej, rozumie się pensję zasadniczą i dodatki regulacyjny i ekonomiczny.

§ 20.

Wszelkie rachunki kosztów podróży mają być przedstawiane w terminie 8-miu dni po ukończeniu podróży służbowej. wraz ze szczegółowem sprawozdaniem z wykonania delegacji, zaś rachunki kosztów przeniesienia w terminie 14 dni po dokonaniu przesiedlenia się.

Funkcjonarjusze, czynności służbowe których wymagają powtarzających się wyjazdów służbowych n. p. pewnych stałych inspekcji, czynności nadzorczych i t. p, mogą otrzymywać na ten cel awans w wysokości według uznania prezydenta miasta do wyrachowania się, z tem, że rachunki takich kosztów podróży muszą być przedstawione do dni 8-miu za miesiąc ubiegły.

Przekroczenie bez dostatecznego usprawiedliwienia wyżej określonych terminów pociąga za sobą utratę prawa do zwrotu kosztów podróży, a w następstwie tego obowiązek zwrócenia Magistratowi podniesionego awansu.

Każdy rachunek kosztów podróży musi być opatrzony klauzulą, stwierdzającą należyte użycie czasu i środków komunikacyjnych, tudzież wykonanie zlecenia służbowego.

§ 21.

Udającym się w podróż służbową przysługuje prawo do zaliczki, nie przekraczającej przypuszczalnych kosztów podróży i należnych djet.

Postanowienie powyższe może być zastosowane również do należności, przypadających z tytułu przeniesienia.

§ 22.

Do wyjaśnienia wątpliwości, powstałych przy stosowaniu niniejszych przepisów powołany jest Magistrat.

§ 23.

Przepisy niniejsze wchodzą w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Zarządu miasta. Z dniem tym tracą moc obowiązującą wszystkie dotychczasowe przepisy, normujące sprawę wypłaty djet i kosztów podruży.

Prezydent miasta: (—) *C. Szczepański.*

Naczelnik Wydziału: (—) *L. Radliński.*

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Rozporządzenia Rrządowe.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Robót Publicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, z dnia 3 grudnia 1926 roku.

w sprawie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach byłego zaboru rosyjskiego.

Na podstawie artykułu 3 dekretu Naczelnika Państwa z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie tymczasowych przepisów budowlanych na obszarach b. zaboru rosyjskiego (Dz. P. P. P. Nr. 14 poz. 176) zarządza się co następuje:

§ 1. Do wydawania orzeczeń i zarządzeń, których wydawanie według rozporządzenia b. Generał-Gubernatora Warszawskiego z dnia 29 listopada 1919 roku, dotyczącego sporządzenia planów zabudowy (Dz. Rozp. Gen. Gub. Warsz. Nr. 58 poz. 226) należało do Naczelnika powiatu bądź Prezydenta Policji, są powołani:

a) w miastach niewydzielonych z powiatów. tudzież w miejscowościach wiejskich—Starosta,

b) w miastach wydzielonych z powiatów z wyjątkiem miast, będących

siedzibą urzędów wojewódzkich — Wojewoda;

c) w miastach będących siedzibą urządów wojewódzkich i w mieście stołecznem Warszawie—Minister Robót Publicznych.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Robót Publicznych:

Moraczewski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj-Składkowski.

(Dz. Ust. R. P. № 1 doz. 8—1927 r.)

Teatr Miejski.

Na dobro obecnej dyrekcji naszego teatru w osobach p. Stanisławy Wysockiej i R. Wasilewskiego zapisać należy wielkie urozmaicenie repertuaru teatralnego.

W ostatnim mianowicie czasie oprócz takich nowości w dziale dramatu, komedji i operetki jak, „Sen nocy letniej" Szekspira, „Proboszcz wśród bogaczy" A. de Lorde i P. Chaîne, niezwykle starannie wystawionych, oraz operetki W. Kollo „Odmłodzony Adolar" mieliśmy przedstawienie baletowe sióstr Bekeffi, oraz dwa przedstawienia teatru premjer Karola Adwentowicza. Program pierwszego z tych przedstawień wypełniała najnowsza komedja W. Perzyńskiego „Uśmiech losu", drugiego zaś komedja I. Berra i W. Verneuila „Mecenas Bolbec i jego mąż".

W obydwóch tych przedstawieniach zasłużone oklaski za prawdziwie brawurową grę zbierali wykonawcy ról głównych p. Adwentowicz i p. S. Grywińska utalentowana b. artystka teatru Polskiego w Warszawie.

OD ADMINISTRACJI.

Prenumeratę i należność za ogłoszenia należy nadsyłać pod adresem Redakcja „Dziennika Zarządu m. Lublina" (Magistrat) lub wnosić bezpośrednio do administracji „Dziennika" (gmach Magistratu, parter, pokój Nr. 2)

Treść № 3.

Wydawnictwo Zarządu miasta Lublina. — — Redaktor **L. Radliński.**

Drukarnia Magistratu m. Lublina.